

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
32/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. március 4.

A C-362/19. P. sz. ügyben hozott ítélet
Bizottság kontra Fútbol Club Barcelona

A Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék ítéletét, amellyel az megsemmisítette a Bizottság azon határozatát, amely állami támogatásnak minősítette négy spanyol hivatásos labdarúgóklub adózási rendszerét

A Bíróság a Fútbol Club Barcelona által e határozattal szemben benyújtott keresetet jogerősen elutasítja

Egy 1990-ben elfogadott spanyol törvény az elfogadását megelőző üzleti években nyereséges hivatásos sportklubok kivételével minden spanyolországi hivatásos sportklubot arra kötelezett, hogy sportrésztvénytársasággá alakuljanak. A Fútbol Club Barcelona (FCB), valamint másik három hivatásos labdarúgóklub – a Club Atlético Osasuna (Pamplona), az Athletic Club (Bilbao) és a Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) –, amelyek e kivétel hatálya alá tartoztak, ezért úgy döntöttek, hogy továbbra is nonprofit jogi személy formájában folytatják tevékenységüket, e címen pedig a jövedelmükre egyedi adómérték vonatkozott. Mivel ezen egyedi adómérték 2016-ig alacsonyabb volt a sportrésztvénytársaságokra alkalmazandó adómértéknél, a Bizottság a 2016. július 4-i határozatában¹ megállapította, hogy e szabályozás, amely a társasági adó területén előnyös adójogi bánásmódot vezet be az érintett négy klub javára, jogellenes és a belső piaccal összeegyeztethetetlen támogatási programnak minősül, és arra kötelezte a Spanyol Királyságot, hogy az említett programot szüntesse meg, és az az alapján a kedvezményezetteknek nyújtott egyedi támogatásokat térítse vissza.

Az FCB által a vitatott határozattal szemben benyújtott kereset tárgyában eljáró Európai Unió Törvényszéke a 2019. február 26-i ítéletével² megsemmisítette e határozatot azzal az indokkal, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon a szóban forgó intézkedés kedvezményezettjeinek nyújtott gazdasági előny fennállását. Közelebbről, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg kellő alapossággal, hogy az e kedvezményes adómértékből eredő előny ellensúlyozható volt-e a rendkívüli nyereség újbóli befektetése utáni adólevonásnak a nonprofit jogi személyként működő négy hivatásos sportklubra alkalmazandó mértékével, amely kevésbé kedvező volt azon adómértékhez képest, amelyet a sportrésztvénytársaságként működő szervezetekre kellett alkalmazni.

A Bíróság a 2021. március 4-i ítéletében, helyt adva a Bizottság által benyújtott fellebbezésben előterjesztett kérelmeknek, hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet. Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozott, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének a megsértésén alapult egyrészt a tekintetben, hogy az „előny” fogalma az e rendelkezés értelmében vett „állami támogatásnak” minősülhet, másrészt pedig azon kötelezettségek tekintetében, amelyek valamely támogatásnak különösen valamely előny fennállása szempontjából való meglétére vonatkozó vizsgálat keretében a Bizottságra hárulnak. A Bíróság ezzel összefüggésben pontosítja az annak megállapítására irányuló vizsgálat során a Bizottságra háruló bizonyítási követelményeket, hogy valamely adózási rendszer előnyt biztosít-e a kedvezményezettjei számára, és hogy ebből következően e rendszer az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatásnak” minősülhet-e.

¹ Spanyolország által bizonyos labdarúgóklubok javára nyújtott SA.29769 (2013/C) (korábbi 2013/NN) állami támogatásról szóló, 2016. július 4-i (EU) 2016/2391 bizottsági határozatot (HL 2016. L 357., 1. o.)

² 2019. február 26-i Fútbol Club Barcelona kontra Bizottság ítéletet, [T-865/16](#) (lásd még: [17/19. sz. sajtóközlemény](#)).

A fellebbezés alátámasztása érdekében hivatkozott egyetlen jogalap megalapozottságára irányuló értékelés keretében **a Bíróság először is megállapítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a vitatott határozat egyszerre minősül támogatási rendszerre³ vonatkozó határozatnak és egyedi támogatásokra vonatkozó határozatnak, mivel a Bizottság a határozatában a négy, név szerint megjelölt kedvezményezett klubnak egyénileg nyújtott támogatásokról is állást foglalt.** A támogatási rendszerek esetében ugyanis különbséget kell tenni e rendszer elfogadása és az annak alapján nyújtott támogatások között. Azok az egyedi intézkedések, amelyek valamely támogatási rendszer végrehajtására korlátozódnak, az általános rendszer egyszerű végrehajtási intézkedéseinek minősülnek, amelyeket főszabály szerint nem kell bejelenteni a Bizottságnak.

Márpedig a jelen ügyben **a Bíróság rámutat arra, hogy a vitatott intézkedés ilyen támogatási rendszerre vonatkozik, mivel a nonprofit szervezetekre alkalmazandó különös adózási rendelkezéseket, különösen a kedvezményes adómértéket, pusztán ezen intézkedés alapján – anélkül, hogy további végrehajtási intézkedésre volna szükség, és anélkül hogy e rendelkezések valamely meghatározott projekthez kapcsolódnának – minden egyes arra jogosult, általánosan és elvont módon meghatározott labdarúgóklub határozatlan időre és meghatározatlan összegben igénybe veheti.** Ebből következően önmagában az a körülmény, hogy a jelen ügyben a szóban forgó támogatási rendszer alapján egyedileg nyújtottak támogatásokat a kluboknak, nem befolyásolhatja az előny fennállásának megállapítására irányulóan a Bizottság által lefolytatandó vizsgálatot. E körülmények között a Törvényszék tehát tévesen állapította meg, hogy az ilyen körülmény jelentőséggel bír.

Másodszor, a Bíróság megállapította, hogy az, hogy a Törvényszék ily módon tévesen alkalmazta a jogot, tévessé teszi azon következtetéseket, amelyeket a Törvényszék abból az előny fennállásának bizonyítása tekintetében a Bizottságot terhelő kötelezettségek terjedelme kapcsán levont. E téves előfeltevés alapján ugyanis a Törvényszék azt állapította meg, hogy a Bizottságnak az elemzésével összefüggésben nemcsak a kedvezményes adómértékből eredő előnyt kellett volna figyelembe vennie, hanem a szóban forgó adózási rendszer többi olyan összetevőjét is, amelyet elválaszthatatlannak ítélt, így például a levonásra irányuló lehetőségeket, amennyiben e levonások korlátozása ellensúlyozhatja a fent hivatkozott előnyt. A Bíróság emlékeztet arra, hogy nem vitatott, hogy a Bizottságnak a támogatási rendszer átfogó értékelését kell lefolytatnia, figyelembe véve minden olyan alkotóelemet, amely e rendszer sajátos jellemzőjének minősül, akár kedvező, akár kedvezőtlen a kedvezményezettjei számára. Ugyanakkor a támogatás fennállására irányuló vizsgálat nem függhet az e rendszer kedvezményezettjeinek azon későbbi időpontban fennálló pénzügyi helyzetétől, amikor e rendszer alapján a részükre egyedi támogatásokat nyújtanak. Közelebbről, **az, hogy a támogatási rendszer elfogadásának időpontjában nem volt lehetőség arra, hogy e rendszer egyes kedvezményezettjeinek nyújtott előny pontos összegét minden adóévre vonatkozóan meghatározzák, nem akadályozhatja meg a Bizottságot annak megállapításában, hogy e rendszer már e szakaszban előnyt biztosíthatott a kedvezményezettek számára, és ezzel összefüggésben nem mentesítheti az érintett tagállamot az ilyen program bejelentéséhez kapcsolódó kötelezettségének teljesítése alól.** Amennyiben ugyanis, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítéletben elismerte, ha a Bizottság a támogatási rendszer elemzése során aktualizált adatok alapján lenne köteles ellenőrizni, hogy a későbbi adóévekben ténylegesen sor került-e előny biztosítására, és hogy adott esetben az ilyen előnyök a más adóévekben megállapított hátrányok révén kompenzálásra kerültek-e, e megközelítés az ilyen rendszer bejelentésére vonatkozó kötelezettségüket megsértő tagállamokat részesítené előnyben. **A Bizottságnak ennél fogva kizárólag a szóban forgó támogatási rendszer alapján nyújtott egyedi támogatások esetleges visszatéríttetésének szakaszában kell vizsgálnia az egyes kedvezményezettek egyéni helyzetét,** mivel az ilyen visszatéríttetés megköveteli azon támogatás pontos összegének meghatározását, amelyben ez utóbbiak minden egyes adóévben ténylegesen részesültek.

³ Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.) 1. cikkének d) pontja értelmében.

A jelen ügyben a vitatott intézkedésből eredő támogatási rendszer, amennyiben az az e rendszer igénybevételére jogosult egyes kluboknak – köztük az FCB-nek – biztosította, hogy azok kivételes jelleggel továbbra is nonprofit szervezetként működhessenek, az elfogadásának időpontjától kezdve kétségtelenül lehetővé tette számukra, hogy a sportrésztársaságként működő klubokra alkalmazandó adómértékhez képest kedvezményes adómértékben részesüljenek. **A szóban forgó támogatási rendszer ezáltal az elfogadásának időpontjától kezdve alkalmas volt arra, hogy előnyben részesítse a nonprofit szervezetként működő klubokat a sportrésztársaságként működő klubokkal szemben, ily módon olyan előnyt biztosított számukra, amely az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozhat. Ebből következően, annak a jogilag megkövetelt módon való bizonyítása érdekében, hogy a szóban forgó támogatási rendszer az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó előnyt biztosít a kedvezményezettjei számára, a Bizottság a vitatott határozatban nem volt köteles megvizsgálni sem a rendkívüli nyereség újbóli befektetése után járó adólevonás hatását, sem az adójóváírás formájában történő halasztás lehetőségeinek a hatását, sem pedig különösen azt, hogy ezen adólevonás vagy e lehetőségek semlegesítik-e a kedvezményes adómértékből eredő előnyt.** Így meg kell állapítani, hogy annak kimondásával, hogy a Bizottság szükség esetén a releváns információkra vonatkozó tájékoztatáskérés mellett volt köteles az ilyen vizsgálat lefolytatására, **a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot.** Következésképpen a Bíróság e tekintetben hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet.

Ami végül a megtámadott ítélet e hatályon kívül helyezésének következményeit illeti, a Bíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy a vitatott határozat megsemmisítése iránt benyújtott kereset helybenhagyása körében a Törvényszék a megtámadott ítéletben kétségtelenül helyt adott a második jogalapnak, amely lényegében az előny fennállása vonatkozásában nem teljes körűen lefolytatott vizsgálaton alapult, azonban azt megelőzően elutasította az EUMSZ 49. cikk megsértésére alapított jogalapot, amennyiben a Bizottságnak az FCB szerint meg kellett volna állapítania, hogy a hivatásos labdarúgóklubokkal szemben arra irányulóan előírt kötelezettség, hogy sportrésztársaságokká alakuljanak, ellentétes a letelepedés e cikkben rögzített szabadságával. Márpedig, ilyen körülmények között, a Bíróság megállapítja, hogy az FCB vagy a labdarúgóklub kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Spanyolország jogosult volt arra, hogy csatlakozó fellebbezésben vitassa a szóban forgó jogalap elutasítására vonatkozó indokok megalapozottságát, még ha a Törvényszéknek más indokok alapján is kellett volna helyt adni a kérelmeknek. Ilyen csatlakozó fellebbezés hiányában a megtámadott ítélet tehát e tekintetben jogerőre emelkedett.

Mindezek tisztázását követően **a Bíróság megállapítja, hogy a jogvita a jelen fellebbezési eljárás keretében véglegesen elbírálható, és annak elbírálása keretében az első fokon előterjesztett négy másik jogalapot,** nevezetesen a szóban forgó intézkedés által biztosított előnyre vonatkozó vizsgálat során a Bizottság által elkövetett hibákra, a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvének megsértésére, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének megsértésére – amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a vitatott intézkedést a szóban forgó adórendszer belső logikája igazolta –, valamint a támogatás visszatéríttetésére vonatkozó szabályokra alapított jogalapot, **elutasítja. A Bíróság ebből következően az FCB által benyújtott keresetet elutasítja.**

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék ítéletével vagy végzésével szemben a Bírósághoz lehet fellebbezni, kizárólag jogkérdésekben. A fellebbezésnek főszabály szerint nincs halasztó hatálya. Ha a fellebbezés elfogadható és megalapozott, a Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék határozatát. Ha a per állása megengedi, a Bíróság a jogvitát maga is érdemben eldöntheti. Ellenkező esetben a Bíróság az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amely kötve van a fellebbezési eljárás során a Bíróság által hozott határozathoz.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

www.curia.europa.eu

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106